

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 65 ust. 2 i 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza przekroczyła zakres swoich kompetencji wydając zaskarżoną decyzję, w której brak obiektywizmu i podstawy prawnej a także błędnie zastosowała kryteria służące określeniu prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w przypadku wcześniejszego znaku towarowego i zakwestionowanego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 24 września 2010 r. — Fulmen przeciwko Radzie

(Sprawa T-439/10)

(2010/C 328/58)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Fulmen (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat A. Kronshagen)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności punktu 11 części IB załącznika do rozporządzenia Rady (UE) nr 668/2010 z dnia 26 lipca 2010 r. w dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu oraz decyzji Rady z dnia 26 lipca 2010 r. w zakresie, w jakim dotyczy skarżącej

— obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca domaga się stwierdzenia nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 668/2010 z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007⁽¹⁾ oraz decyzji Rady 2010/413 WPZiB⁽²⁾ w sprawie podjęcia środków ograniczających wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — w zakresie w jakim nazwa skarżącej została umieszczona w wykazie osób, grup i podmiotów, których fundusze i zasoby gospodarcze zostały zamrożone na podstawie tego przepisu.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja powinna zostać uznana za nieważną z tego powodu,

że — na czas jej przyjęcia — żadna mająca znaczenie dla sprawy decyzja pochodząca od właściwego organu nie uzasadnia umieszczenia nazwy skarżącej w wykazie związanych z programem jądrowym lub balistycznym Iranu.

Strona skarżąca podnosi ponadto naruszenie gwarancji proceduralnych polegające na tym, że zostały naruszone jej prawa do obrony oraz rzetelnego procesu, ponieważ, jej zdaniem:

— Rada nie uzasadniła wystarczająco decyzji o umieszczeniu nazwy strony skarżącej w spornym wykazie;

— decyzja Rady nie została poprzedzona przekazaniem dowodów zgromadzonych przeciwko stronie skarżącej;

— stronie skarżącej nie umożliwiono skutecznego przedstawienia jej stanowiska na temat tych dowodów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 668/2010 z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 195, s. 25)

⁽²⁾ Decyzja Rady z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylająca wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39)

Skarga wniesiona w dniu 24 września 2010 r. — Mahmoudian przeciwko Radzie

(Sprawa T-440/10)

(2010/C 328/59)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Fereydoun Mahmoudian (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat A. Kronshagen)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności punktu 2 części IA załącznika do rozporządzenia Rady (UE) nr 668/2010 z dnia 26 lipca 2010 r. w dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu oraz decyzji Rady z dnia 26 lipca 2010 r. w zakresie, w jakim dotyczy skarżącego

— obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.